

РЕШЕНИЕ

№ 6286

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7502** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на М. И. В., ЕГН [ЕГН] срещу Решение от 21.06.2021 г., постановено по НАХД № 13553 по описа на съда за 2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 95-ти състав, в частта, с която е издаденото срещу касатора Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-007771/08.05.2019 г. на Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ е потвърдено в частта относно извършването на нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП, за което на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на М. В. му е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца.

В касационната жалба са релевирани доводи за незаконосъобразност на процесното решение в оспорената част, като според касатора СРС не е установил правилно действителната фактическа обстановка и без посочване на конкретни мотиви е приел за осъществено от касатора нарушение чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗДвП. Иска се отмяна на решението в оспорената част и отмяна на НП.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XV-ти касационен състав като взе предвид наведените в жалбата доводи и съображения и след извършване на служебна проверка съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, против съдебен акт, подлежащ на оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Административно-наказателната отговорност на касатора е ангажирана за това, че на 13.03.2019 г. около 17:25 часа М. М. се намирала в лекия си автомобил „Рено М.“ с рег. [рег.номер на МПС], изчаквайки детето си да приключи учебни занятия в 55-то СОУ. Автомобилът ѝ бил спрял в дясното платно на [улица], след входа на 55-то СОУ „П. К.“, в посока от [улица]към [улица]. В близост до нея се намирал и свидетелят И. М., който също чакал приключването на учебните занятия на детето си. Около 17:25 часа по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], преминал лек автомобил „А. А4“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на М. И. В.. Пренавайки покрай спрелия лек автомобил „Рено М.“ с рег. [рег.номер на МПС], лекият автомобил „А. А4“ с рег. [рег.номер на МПС] ожулил областта на предната му броня в лявата част и областта на предния ляв калник. Въпреки настъпилия удар, водачът на лек автомобил „А. А4“ с рег. [рег.номер на МПС] продължил движението си, като свидетелката М. излязла от автомобила си и започнала да вика след него да спре. В резултат на реакцията ѝ, водачът на лек автомобил „А. А4“ с рег. [рег.номер на МПС] спрял, излязъл от автомобила си, върнал се при автомобила на свидетелката М. и започнал да го блъска по предния капак, крещейки нецензурни реплики и твърдейки, че няма щети по автомобила. Въпреки намесата на свидетеля М., М. В. отказал да остане на място за съставяне на двустранен протокол или до пристигането на екип на ОПП-СДВР, а се качил обратно в автомобила си и продължил движението си, напускайки мястото на настъпване на ПТП. Свидетелката М. подала сигнал за случилото се на тел. 112 и на място бил изпратен екип на ОПП-СДВР. Полицейските служители снели писмени обяснения от М. и М. и изготвили докладна записка до Началника на ОПП-СДВР, скица и протокол за ПТП. Данните за напусналия автомобил били установени по сведения на М., която заснела с телефона си регистрационния му номер и ги съобщила на полицейските служители.

След извършена проверка относно собствеността на лек автомобил „А. А4“ с рег. [рег.номер на МПС], М. В. бил призван да се яви в ОПП-СДВР по повод постъпилите материали във връзка със случая. На 29.03.2019 г. на място в ОПП-СДВР на М. В. са му били предявени материалите по преписката и му е била предоставено да попълни декларация по чл. 188, ал. 1 от ЗДвП. В. отказал да я попълни и да посочи кой е управлявал лекия му автомобил на 13.09.2019 г.

Въз основа на материалите по преписката на М. В. е бил съставен АУАН бл. № 084649/29.03.2019 г., в който са посочени извършените нарушения по чл. 40, ал. 2 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗДвП, като изрично е отразен отказа на В. да попълни декларация по чл. 188, ал. 1 от ЗДвП. Екземпляр от АУАН бил връчен на В. и същият депозирал писмени възражения в законоустановения срок. Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание е било издадено и атакуваното НП, с което на касатора за нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20 лева и за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП му е наложена глоба в

размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца.

По делото е представена заповед № 81213-515/14.05.2018 г., с която министъра на вътрешните работи е определил полицейските служители, които могат да издават фишове за налагане на глоби и да издават АУАН по ЗДвП, както и лицата, които могат да издават НП. Сред тях, в т. 1. 2 са записани и полицейските служители при ОПП-СДВР. В т. 2. 6 са посочени лицата, компетентни да издават НП и по-конкретно началникът и зам.-началникът на ОПП при СДВР и началниците на сектори в ОПП при СДВР – на обслужваната територия.

За изясняване на фактичката обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя, както и лицата, дали сведения за настъпилото ПТП и лекия автомобил, който го е реализирал.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

За да потвърди НП, районният съд е приел, че АУАН е съставен и НП издадено от компетентни органи, в кръга на предоставените им в закона правомощия и съдържат предвидените в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН реквизити. В хода на съдебното следствие, при преценката на доказателствената съвкупност, съдът е установил достатъчно данни за извършено нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗДвП, като е изложил мотиви, че административно наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 2 месеца и административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. за неизпълнението на задължението по чл. 123, ал. 1, т. 3 б. "в" от ЗДвП са съответни на обществената опасност на нарушението и извършителя му и достатъчни за постигане на целите на индивидуалната и генерална превенция, за които се налагат.

Настоящият касационен състав споделя изводите на районния съд в частта за нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗДвП.

Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" ЗДвП, водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди и между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. В случая е безспорно установено, че касаторът е притежавал качеството на водач на пътно превозно средство /ЛПС/ по смисъла на § 6, т. 25 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП. Безспорно е установено също така от приобщените към делото писмени и гласни доказателства, че именно като водач на собственото си МПС, преминавайки покрай спрелия лек автомобил „Рено М.“ с рег. [рег.номер на МПС] е реализирал ПТП със същия. Настъпилите материални щети са част от легалната дефиниция на понятието "пътнотранспортно произшествие", дадено в § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП, съгласно която "Пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. В конкретния случай настъпването на същите е посочено в съставения АУАН, като в него е препратено към съставения протокол за ПТП, който протокол е подписан от участниците и съставилия го служител и е приложен към административнонаказателната преписка, с оглед на

което релевираните в жалбата възражения в тази насока са неоснователни.

Установява се също, че жалбоподателят е напуснал мястото на ПТП без да уведоми и изчака органите на МВР, при което е осъществил от обективна и субективна страна соченото в АУАН и НП нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" ЗДвП, която норма регламентира задължение за водачите на МПС, което касаторът съзнателно не е изпълнил. Неизпълнението на това законово регламентирано изискване правилно е подведено под санкционната разпоредба на чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП, съгласно която водач, нарушил задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. Наложена глоба и лишаване от право да управлява МПС кореспондира с тежестта на извършеното от касатора нарушение.

В случая не намира приложение нормата на чл. 28 ЗАНН. Установеното нарушение не е маловажно и тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид. С оглед значимостта на обществените отношения, уредени със Закона за движение по пътищата, установеното с процесното НП нарушение не може да се квалифицира като маловажно.

Предвид изложените съображения, съставът на съда, като касационна инстанция намира, че решението на визивния съд не страда от твърдяните в жалбата пороци, не са допуснати твърдяните в жалбата нарушения на материалния и процесуалния закон, както и не констатираха такива при извършената служебна проверка съгл. чл. 218, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Не са налице и наведените касационни основания, представляващи основания за неговата отмяна, поради което като законосъобразно и обосновано решението следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.06.2021 г., постановено по НАХД № 13553 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 95-ти състав, в обжалваната част, която е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-007771/08.05.2019 г. на Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ в частта относно извършването на нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП, за което на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на М. В. му е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.